

De IBO, over mensen en larven met een hart voor biologie

Vorig jaar op 9 november, de dag van de eerste ronde van de Vlaamse biologieolympiade (VBO), leek de internationale biologieolympiade (IBO) nog ver weg. Toch volgde al snel de tweede ronde en daarna het blijde nieuws om één van de finalisten te zijn. Samen met 13 andere jongeren mocht ik een leerrijke stage bijwonen ter voorbereiding op de grote finale. Tijdens dit lang weekend leerde ik niet enkel nieuwe inzichten, maar ook nieuwe, toffe mensen kennen. Een paar weken later, op 29 april, was het dan zover: de finale. Aan de hand van een flink aantal theoretische vragen, microscopie en het bestuderen van een mossel werden de beste twee geselecteerd om mee te gaan naar Coventry in Groot-Brittannië om samen met twee Waalse laureaten België te vertegenwoordigen. Tijdens de proclamatie werden de namen van onder naar boven afgeroepen. En hoe langer je naam wegbleef, hoe hoger je stond. De namen bleven maar komen en zolang de jouwe niet kwam, nam de spanning toe. Toen de derde plek weg was, wist je dat het binnen was. Samen met Margot Nollet mocht ik naar de IBO.

Op 23 juli was het dan zover. We doken met de Eurostar onder het Kanaal door om na nog een kleine treinrit aan te komen in Coventry. Daar voegden we ons bij de deelnemers van de andere 67 landen. Deze jongeren waren stuk voor stuk toppers die ook hun nationale biologieolympiade hadden gewonnen. Na de openingsceremonie vol met typisch Britse muziek (doedelzakken, line dancing en een marching band) vonden de eerste kennismakingen met andere landen plaats en werden de eerste cadeautjes uitgewisseld. In de loop van de week namen deze contacten toe tijdens de bijna dagelijkse free time. De sports day was een goede manier van teambuilding en bijgevolg werden ook steeds meer facebookvriendschapsverzoeken verstuurd om na de IBO contact te blijven houden met de nieuwe vrienden. We kunnen ook terugkijken naar de samen beleefde uitstappen. Warwick Castle vond ik persoonlijk heel interessant. Coventry Cathedral en het Transport Museum waren ook in orde. De Zombie Science en de Ugly Animal Road Show waren dan weer typische voorstellingen met Britse, kurkdroge humor en konden zeker gesmaakt worden.

Naast deze ontspanning moest er ook inspanning geleverd worden. Op 2 dagen in de week stonden er proeven gepland. Eerst waren er de praktische proeven. Deze bestonden uit *botany* (microscopie en plantenfysiologie), *biochemistry* (spectrofotometrie) en *developmental physiology* (dissectie van een vliegenlarve). Alledrie waren ze doorweven met enkele vragen over fylogenie. Het laatstgenoemde practicum was even schrikken. Bij een deel was het de bedoeling om de huid van een verdoofde larve open te trekken om dan het overtollig vet te verwijderen om het nog kloppend hartje van de larve bloot te leggen. Raakte je iets te veel zenuwen kroop je nog levende larve in elkaar en moest je opnieuw beginnen. Een paar dagen later kregen we 480 stellingen voorgeschoteld waarbij we moesten zeggen of ze juist of fout waren. Opmerkelijk detail: elke vraag begon met een Britse wetenschapper die het een of het ander verwezenlijkt had, waaruit een verrassend hoog gehalte aan Brits patriotisme bleek. Ondanks de moeilijkheidsgraad en de tijdsdruk heeft de Franstalige Lionel de eer van België hoog gehouden door een bronzen medaille te winnen. De andere Waal, Lilian, behaalde een merit en zelf kwam ik juist tekort (maar 4 plaatsen) voor ook zo'n merit.

Hetgeen me zal bijblijven zijn niet de resultaten, maar de belevenis in het algemeen, de nieuwe gemaakte vrienden, de herinneringen en wat voor een unieke ervaring het wel was.

-LORIJN DE VRIEZE-